ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 15ης Οκτωβρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-283/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Fernando Castillo de la Torre, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Olivier Couvert-Castéra, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην υπηρεσία αυτή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από τον Jan Devadder, γενικό σύμβουλο στο Υπουργείο Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Βελγίου, 4, rue des Girondins,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 65/65/ΕΟΚ και 75/319/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για τα φάρμακα και τη θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για τα ομοιοπαθητικά φάρμακα (ΕΕ L 297, σ. 8), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm και R. Schintgen (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιουνίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Αυγούστου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 65/65/ΕΟΚ και 75/319/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για τα φάρμακα και τη θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για τα ομοιοπαθητικά φάρμακα (ΕΕ L 297, σ. 8, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την εν λόγω οδηγία.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1993. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στη βελγική έννομη τάξη και μη διαθέτοντας καμία άλλη πληροφορία βάσει της οποίας να μπορεί να συναγάγει ότι το Βασίλειο του Βελγίου συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση αυτή, όχλησε, με έγγραφο της 10ης Φεβρουαρίου 1994, το κράτος αυτό και το κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4 Στις 12 Ιουνίου 1995, το Βασίλειο του Βελγίου πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε αρχίσει η εκπόνηση μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη.

5 Η Επιτροπή, μη έχοντας πάντως λάβει καμία πληροφορία σχετικά με την θέσπιση τέτοιων μέτρων, με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 1997, απηύθυνε στο Βασίλειο του Βελγίου αιτιολογημένη γνώμη και το κάλεσε να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης αυτής γνώμης.

6 Επειδή το Βασίλειο του Βελγίου διαβίβασε μόνον ένα σχέδιο βασιλικού διατάγματος για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

7 Το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε εμπροθέσμως στην εσωτερική έννομη τάξη.

8 Επειδή η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας απ' αυτήν προθεσμίας, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου του Βελγίου και το Βασίλειο του Βελγίου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992,**

για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 65/65/ΕΟΚ και 75/319/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για τα φάρμακα και τη θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για τα ομοιοπαθητικά φάρμακα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn